

Отвѣяни зрънца.

Азъ го тегля къмъ овата, то се тегли къмъ гората.
Ако би се яло, то не би висяло.
Ако гори на комшия кжщата, тичай да гасишъ своята.

Отъ редакцията:

Прѣзъ идещата година ще се напечататъ още нѣколко разкази за *италиянското землетресение*.

За коледа.

Легенда.

Бѣше тъмна студена нощъ.
Цѣлиятъ старъ градъ спѣше.
Никждѣ искра огънь не блѣ-
шукаше...

Край града, до зейнала пе-
шера, която служеше за оборъ,
стърчеше малко ханче. И тамъ
всичко спѣше, и тамъ огне-
ветѣ бѣха загаснали...

Срѣднощъ е. Изъ пещерата
бавно се промъкна нѣкакъвъ
старецъ. Излѣзе на открито и
неспокойно се заозърта нао-
коло. Навсѣкждѣ бѣше тъмно
и тихо... Той се дотѣра до
близката кжщица и почука на
вратата...

— Добри хорица! — каза той, помогнете на наша-
та бѣда. Ние ношуваме въ пещерата, при ханчето и